

Bułgarski system oświatowo - wychowawczy

Demokratyczna rewolucja w Bułgarii, która rozpoczęła się razem z antykomunistycznym powstaniem 9 września 1944 r. stała początkiem przemianom kształcenia i nastąpił nowy kierunek myśli pedagogicznej. Po roku 1944 zmieniła się społeczna funkcja szkoły. Przed szkołą postawiono nowe zadania, wychowania ludzi potrzebnych nowemu społeczeństwu, ludzi o szerszej wiedzy, ludzi o naukowym poglądzie na świat.

Do ograniczonej konstytucji kształcenia miało być sześć lat. Obejmować miało wszystkie dzieci od 7 do 15 r. życia. Szkoły miały być państwowe podległe państwowej kontroli.

W celu wypracowania treści kształcenia uczniom podjęto plany i programy nauczania na wszystkich szczeblach i we wszystkich rodzajach szkół.

"Prawo o oświacie ludowej" z 1948 było pierwszym tego rodzaju aktem prawnym w Bułgarskiej Republice Ludowej. Podstawowym zadaniem, jakie "Prawo o oświacie ludowej" postawiło przed całym szkolnictwem było przygotowanie młodzieży do budowy socjalizmu.

Składała się ona z celów wyposzczenia dzieci w systematyczne wiadomości o przyrodzie, społeczeństwie i kulturze; społeczenie - młodsze umiejętności, nauki i przygotowanie do dalszego kształcenia ogólnego i zawodowego.

Przed szkołą ogólnokształcącą stało zadanie opanowania uczniem wiadomości koniecznych do późniejszych zajęć studiów, wychowania ich w postępowym demokratycznym duchu

kształtowaniu w nich podstaw naukowego światopoglądu, przygotowaniu do uczestniczenia w życiu socjalistycznego społeczeństwa.

Zgodnie z „Prawem” z 1948 r. szkoły zostały podzielone ze względu na

- typ: - ogólnokształcące i zawodowe
 stopień: - podstawowe, średnie, wyższe i wyższe.

Kształcenie nauczycieli dla wszystkich typów szkół średnich miało odbywać się w szkołach wyższych.

Od 1950 r. decyzją V Kongresu Partii Komunistycznej z 1948 wprowadzono jednolity system kształcenia ogólnego. Zgodnie z decyzją Ministerstwa Oświaty i Kultury szkoły, które miały tylko klasy I-IV nawiązywały do szkoły powszechnej, te które miały klasy I-VII podlegały natomiast z klasami VIII-XI średniemu.

W jednej szkole średniej pierwsze cztery klasy prowadziły kurs niższy, następnie 3 - średni, a klasy VIII-XI kurs wyższy jednolitej szkoły średniej.

Kolejną reformą modyfikującą system oświatowo wychowawczy w Bułgarii była reforma szkolna z 1959 r. Dotyczyła ona przede wszystkim szkół podstawowych, zawodowych i wyższych. Najważniejsze przeobrażenia dotyczyły szkół wyższych i średnich.

Celem reformy było unieszkodliwienie zasady podzielenia nauczania i wychowania niezależnie o pracę produkcyjną i społecznie - użyteczną, skłonięcie szkół do życia, porównanie kształcenia ogólnego, politechnicznego i zawodowego. Nauczanie w szkole trwało około 12 lat.

Szkola średnie politechniczna składała się z trzech stopni: pierwszy stanowiła szkoła podstawowa, drugi tzw. „kurs wyższy”.

Szkola powszechna jest bezpłatna i obowiązkowa dla wszystkich dzieci do lat 16, trwa 8 lat.

Škola podstawowa miała być niepełną politechnicą, szkołą pracy. W niewielkich osiedlach miała być zachowane szkoły powszechne posiadające klasy I-IV. Uczniowie tych szkół będą występować do przelanej klasy najbliższej pobliższej szkole.

Pełne średnie wykształcenie miała otrzymać młodzież w czterechletnim, wyższym kursie średniej politechnicznej, który obejmuje klasy od IX do XII. Szkoła średnia zawodowa jest odpowiednikiem polskiego technikum. Nauka w tego typu szkole trwa 5 lat dla absolwentów szkół podstawowych i od 1-3 lat dla maturzystów.

W latach 1960/61 w Związku rozpoczęła się realizacja kolejnej ustawy „o racjonalizacji sieci szkół z ugiem i dalszym rozwojem szkolnictwa”.

Wprowadzenie nauczania produkcyjnego do wyższego kursu szkoły średniej odbyło się w roku szkolnym 1959/60 wg pięcioletniego planu nauczania, który miał być wprowadzony stopniowo od roku szkolnego 1964/65.

Jedną z najważniejszych i najbardziej kosztownych funkcji w początkowym okresie realizacji reformy był braki odpowiednich kadro nauczycielskich. Inne rozważaniem szkoły odzwierciedlały braki nauczycieli o wyższym cennik, które umożliwiłyby im prowadzenie poprowadzenie zajęć politechnicznych i produkcyjnych.

Do wprowadzenia dwunastoletniej szkoły nie doszło ze względu na braki odpowiedniego materiału. Trzema latami od czterechletniego wyższego kursu szkoły średniej program nauczania został skromniejszą.

Z planu nauczania zostały całkowicie usunięte psychologię i logikę, które zostały przeniesione

na wielokierunkowe przedmioty ulepsze sumarycznym.

W tym celu licencyjny dyplom, seji naukowej i badani 25 lutego 1966 r. w Instytucie Pedagog. opracowano kolejny projekt ustawy, w którym omówiono wszystkie trudności wynikające z całej realizacji ustawy 1959 r. i m. in. przedłożenie władzom w szkole średniej o jeden rok.

W ostatniej reformie, to reforma wdrożona w roku szkolnym 1973/74.

Nowa reforma ma bardzo szeroki zakres, gdyż obejmuje wszystkie dziedzinę swięcon z "zyciem szkoły", a więc cele, struktury i treści nauczania, proces nauczania, formy i metody pracy.

Najistotniejsze zmiany, to:

- podzielenie rozrywnych istniejących oświatowych typów szkół w jedną, średnią dwusieczną szkołę politechniczną / zamiast jedenastolatki /
- skrócenie początkowego okresu nauczania do 3 lat / od 1 do 3 klasy /
- wprowadzenie pracowniczego systemu nauczania od 4 klasy
- zmniejszenie obciążenia uczniów zajęciami szkolnymi w kl. I-III do 28 godz. tygodniowo, w kl. IV-X do 30 godz. tygodniowo /

Proces nauczania będzie obejmował:

- obowiązkowe kształcenie politechniczne
- obowiązkowy wybór przedmiotów od kl. VIII odpowiadający zainteresowaniom i predyspozycjom uczniom w wymiarze 8 godz. tygodniowo
- zajęcia fakultatywne.

Reforma systemu kształcenia w budowlanej szkole przewiduje także obciążenie oświatową szkołą średnią, upoważniającego do wstąpienia

na wyższe uczelnie, dla absolwentów 70-letniej
politechnicznej, którzy pomyślnie zdali egzamin
dojrzałości. Absolwenci nie zdający egzaminu
dojrzałości otrzymują świadectwo ukonczenia szkoły
o przygotowaniu zawodowym.

Formy eksperymentu przeprowadzono tylko
w klasach początkowych, dla tych ostatnich
klas są już przewidziane nowe programy.
Dla klas początkowych programy znajdują się
jeszcze w stadium przygotowania. Serwis dydakty-
czny jest bowiem problemem bieżącym materialno-
-technicznym.

Część dydaktyków postuluje stworzenie gabinetów,
laboratoriów i warsztatów bezpośrednio w szkołach
mistrzostwa w przedmiotach, powołując
do życia tylko praktyczny, część opiera się
na stworzeniu między innymi i specjalnych
warsztatów w typie naukowo - przemysłowych
kombinatów działających w ZSR.

Před II wojny światowej Bułgaria miała 2 klasy
specjalne w Sofii oraz po jednej klasie specjalne
w Nowosio, Warna, Russe i Krasnodolu (1922r.)

Opierało się na II wojnie światowej na to, uważano,
iż wszystkie dzieci z odchyleniami od normy
mają być objęte obowiązkowym szkolnym.
Dzieci od 4 r. życia kierowane były do przed-
szkoli specjalnych, gdzie matematyka iślość od 7 do
10. Z 10 os. grupa przenieść z uzgodnieniem,
przy czym 1 z nich musi mieć przygotowanie
specjalne.

Skolę specjalne trwa 9 lat, ustawa o imie
prebywać u nich minimum do lat 16, lecz
praktycznie prebywać do czasu jej ukonczenia.
Od kl. V skole specjalnej także przygotowanie do
zawodu. Ponadto uczenie kl. VII - IX co najmniej

wyjedzieją na 3 miesiące wakacji do Gaudensoych
Gospodarstw Rolnych, tam praktycznie uczę się
pracy na roli.

Incolnoidy zawodowe prowadzi się, osobno dla dziewcząt
i chłopców.

Dzieci głębiej uposażone mają prawo przebywać
w zakładach z internatem. Inne pisany wiek przeby-
wania to 20 r. życia, lecz najczęściej są tam odurzy.
Zakład taki ma na celu wzbudzić dzieci do
życia w społeczeństwie, koryguje się nieprawidłowości rozwoj-
owe w duchu, muzy, prowadzi gimnastykę, lekcje
sabowy, sporty. Fore tym cięgle wzbudzić się
do najprostszych prac fizycznych, najczęściej we
związku z rolnictwem, sadownictwem, ogrodnictwem
Zajmują się także kółkami, klubami, wiośnią, a do-
choły z gospodarstwa pracownicy są często
na polu w kółkach wstępnym, wielu na
kierunku określonej wyprawach.

BULGARIA

wiek

rok nauki

